

Hypetystä tervejärkisesti

Käsittelen tässä artikkelissa hypetystä korkeakulttuurisen tieteellisesti. Hypetys on monivaiheinen ilmiö, joka on jatkuvasti ympärillämme ja jonka johonkin vaiheeseen jokainen ihminen on koko ajan kietoutunut. Käsittelen kutakin vaihetta kahdesta eri näkökulmasta: IT ja PJ. Tarkemmin sanottuna IT:hän tietysti on meille kaikille tuttu informaatioteknologia ja PJ tarkoittaa pikkujoulu.

Ensimmäinen vaihe on kaikkein yleisin, nimittäin ignoranttiuden vaihe. Suurin osa maailman ihmisistä on jatkuvasti lähes kaikkien asioiden suhteen tässä tilassa. On aivan turha kuvitella, että maailmassa eläisi ihmisiä, jotka tietäisivät kaikesta edes vähääkään. Parhaimmatkin tietävät hyvin vähistä asioista aika vähän.

IT: "En minä oo mistään SQL:stä kuullu, onkse taas niitä four-letter-woordejä?"

PJ: "No kuule ei täällä vielä oo näkyny niitä markkinoinnin uusia mimmejä"

Seuraavaksi ihminen altistuu kohteena olevaan asiaan ensimmäistä kertaa. Tapahtuu tutustumisen:

IT: "Olin kaverin luona, sillä oli Vista"

PJ: "Katos mitä eukkoja tuolta tulee, hör hör"

Kolmantena vaiheena voidaan pitää euforisen kiinnostuksen vaihetta. Tutustumisen kohde on jostain syystä palautunut mieleen, sen toimivuutta on verrattu johonkin nykykäytäntöön ja havaittu se mahdollisesti hieman toimivammaksi, tai ainakin sen cool-indeksi on korkeampi.

IT: "Tuo JSR-168 standardi on suht jees API, sillä voi kato ihan tuoteriippumattomasti vääntää portletteja.

PJ: "Hei..katos vähän tota, onpas aika kissa, kylläpäs on vetävän näkönen. Oikein syötävän elikkäs suuhunpantavan näköinen."

Neljäs vaihe, hyperaktiivinen innostus alkaa olla jo hieman rasittava, mutta niin kovin tuttu vaihe. Kukapa ei tietäisi ympäristöstään useita tässä vai-

heessa likoavia ihmisiä. Teinit ovat hullaantuneita hevosiin, bändeihin, idolseihin, mopoihin. Aikuisemmat kuka mihinkin.

IT: "Jukra muuten se uusin kesäkuussa julkitettu JSR-286 standardi on ihan sikamakee API, sillä voi kato tehdä inter-portlet -kommunikaatitakin ihan kybällä"

PJ: "Siis hei oikeesti kato, kato ny tota mimmiä. Uuh, sori, että mä kuolaan tähän sun takille. Tunneksä sitä, eikös sun vaimos ollu samalla osastolla? Mikä sen nimi on? Mun täytyy käydä kysymässä."

Viides vaihe on seitsemäs taivas niille, jotka sinne pääsevät. Tämä vaihe on Flow-tilan ylimmän konkretian ilmentymä, joka tuottaa siellä olijoille suunnatonta tyydytystä, mutta heidän lähiympäristölleen tämä on äärimmäisen turhautumisen ja sekaannuksen olotila.

Evankelioiminen on vaihe, jossa ihmisen päätä ei saa käännettyä muuhun suuntaan, ajatusmallirakenne on sementoitunut jo niin vahvasti, että siitä jää elinikäisiä vaurioita. Potilaalla on pakonomainen tarve levittää uskoaan kaikille, jotka liikkuvat tai eivät liiku parin sadan metrin läheisyydessä tai sitä kauempana.

IT: "Mä olen vahvasti sellasen vision kanssa liikenteessä, että tämä sovellus on tehtävä palveluorientoituneen arkkitehtuurin mukaisesti tai sitten sitä ei tehdä ollenkaan. Ei meidän kannata lähteä ollenkaan tollaseen vääräuskoiseen toteutusmenetelmään mukaan, koska SOA on ihan paras tähän tarkoitukseen. Ja kaikkiin tarkoituksiin. Meidän koko IT eräajot pitää alistaa konvertointisuunnitelman alaisiksi ja sillä lailla me saatais kaikesta SOA-complianttia ihan muutamassa vuodessa. Se olisi aika rankkaa, mutta oikean asian takia kannattaa taistella."

PJ: "Hei sen mimmin nimi on joku Johanna, ihan mieletön muia tiäksä, se on ollu semmoses voimisteluryhmäs ja nyt se hoitelee koko markkinointiosastoa, tai siis mä tarkoitan, että sillä on niitä joitaki markkinointivastuita ja se on joku pomo siellä puolella ja sillä on toinen pikkurilli vääntyny sillälailla aivan ihanan sympaattisesti ja arvaa, se osaa röyhtäillä ihan niinku miehet, siis se on oikeesti aivan ihana nainen, sun pitäis kans saada joku shemmoinen nainen ittelles, mä voi kysyä, onko sillä siks..skis..siskoa tai jotain, mut hei kato nyt kuinka upee se on..."

Joulua kaikille!

Evankelioiminen on vielä kanssaihmisille vielä suhteellisen helppo vaihe, koska potilaan ulosanti on jollain lailla vielä ymmärrettävissä. Seuraavassa vaiheessa tilanne on muuttunut jo katastrofaaliseksi. Kielilläpuhuminen on vaihe, jossa potilaan viestintä on puuroutunutta ja vain hyvin harvojen asiantuntijoiden (tai vertaisryhmään kuuluvien oppilaiden) ymmärrettävissä olevaa spesifikoitunutta jargonia. Tässä vaiheessa, kun kaikki alkaa olla jo menetettyä, potilaan mielenterveyden rippeiden eheyttämisen ja ennenkaikkea ulkoisen tyytyväisyyden kannalta olisi tärkeää saada potilas kommunikoidaan samalla tavalla ajattelevien yksilöiden kanssa, niin vieraannuttavalta kuin se saattaa omaisista tuntuakin.

IT: "Nää WSRP:t on ihan ehdottomia, se tägi-kirjasto ja pääsy CC/PP-dataan sen vanhemman API:n kautta on ihan uskomattoman hieno juttu. Siinä kuule semanttinen ja sosiaalinen webbi nuri-see hoosiannaa, kun BPELin kautta rytkästään tietomallit UML:stä XML:ään Apachen serverispecificaation läpi portaaliin, josta ECMAScriptillä ne voidaan incorporoida servletti-pohjaisiin referenssi-implemентаatioihin. Mä voin briiffata sua näiden kanssa, niin pääset noista vanhoista Javapelleilyistä eroon ja tekemään jotain oikeesti tuottavaa hommaa, nimittäin tää web2.0 on kyllä silleen hanskattavissa, jos on kunnon toolkitit ja JVM, jolla sitä voi puukottaa."

PJ: "Thiätskä hei... shen nimi on Ohana, siis Joo.. Haanna. Sen manikhyristiset kurvit on .. hoh hoijjaa, ja kuule mitat on ihan mallissa, niinku 29-84-20-44 tai ainaki ja sit lishäks ne shilmät.. ja sit se...hei mä tarjoon sulle kaljan, otaksä viskin? Ai ei vai viksi maistu, sinishet kato ne shilmät, niinku mun kisshalla kun mä olin pieni, sholi hei ihan maailman viksuin kihh..kissah. Ääliäli, hoh ho. Krhmöö. Ööö, kalijaa, misshä ne kaikki nais-het on!! Rai-Rai-Rai!!"

Kielilläpuhuminen normaalisti kestää varsin vähän aikaa. Se on tietyllä tavalla kulminaatipiste, hypetyksen voima ei kestä siellä huipulla kovin kauaa. Mikäli vaihe kestää poikkeuksellisen kauan, on pakko siirtyä kemialliseen lääkitykseen, koska lobotomialeikkaukset kaikessa tehokkuudessaan ovat nykyään jostain hatarasta syystä kiellettyjä. Näiden vaiheiden läpikäynti on kokonaisuudessaan ottaen terveellistä ja lisäksi niiden

sivutuoksina saamme nauttia useista maailmanhistoriaa muuttaneista keksinnöistä. Tuli, sähkö, puhelin, Big Brother -formaatti ja jääkaappimagneetit, kaikki nuo elämää helpottavat asiat ovat syntyneet jossain hypetyksen vaiheessa. Seuraavaa - normaalielämään orientoituvaa - vaihetta kutsutaan kirjainyhdistelmällä LAH (Life After Hype). LAH on vaiheena hyvin monimuotoinen, se saattaa sisältää aineksia monista multilabiileista projektisoivista tunteista kuten häpeä, tapahtuman kieltäminen, flegmatia ja vastustus.

IT: "No se WSAD nyt oli sellanen hetken leimahdus, kyllähän sillä silloin jotain sai aikaiseks, mutta eihän kukaan täysjärkinen sillä nykyään vois kuvitella mitään koodaavansa."

PJ: "Siis hyivvit..si, mikset sä hei kertonu mulle eilen, millanen haukka se oli. Mulla oli niin karmeen kova migreeni ja olin juonu varmaan kolmattakymmentä viskiä, enhän mä muuten sel-lasen kanssa olis ees tanssinu. Sitäpaitsi sillä oli niin tyhmit jutut eikä se ymmärtäny ees wrestlingistäkään mitään. Mä en tajuta, mikä muhun meni. En kyllä aio juoda enää ikinä".

Kaikki vaiheet voidaan käydä läpi nopeasti, varsinkin katalyyttisten aineiden vaikutuksen alaisena. Joillakin ihmisillä jokin asia saattaa jäädä aiempiin vaiheisiin, esimerkiksi evankelioimiseen. Evankelioijat voivatkin saada ansaittua omaisuuksia esimerkiksi myyntialalla. Tai yritysvalmennuksessa.

Hypetyshän on suoraan käsitettävissä yhtenä osa-alueena Richard Dawkinsin Meemi-teoriasta. Geenihän, kuten kaikki tietävät, ovat solutasen perusyksiköitä. Meemit taas ovat sosiologisen tason perusyksiköitä. Kuten geenit, myös meemit periytyvät, joskaan eivät solutasolla vaan oppimisen kautta.

No niin, nyt olemme käsitelleet hypetyksen eri vaiheet tervejärkisesti. Joko muuten joululahjat on hankittu?

Rauhallista Joulua ja Onnellista Uutta Vuotta!

IKUUTTAAMMILLA

